

Кюллюмъ* (*ср. kull 1. s. a. Totalité, universalité 2. Adj. Tout, chaque*) нар. совѣтъ: Бей, комши, нанстина ви казвамъ и вѣрвайте ма, че ние на този свѣтъ кюллюмъ слѣпи сме были. Зк. 26.

Кюлюмарецъ* (*ср. gulnar, nom turc d'un district dans l'Asie Mineure*) с. м.: Защо ти е дете? Да ме викатъ тате, бате, скри съ въ ясли, ето ти сѣ Турци кюлюмарци. М. 668.

Кюмбѣ* (**Кюмбе**)* (*ср. kumbed et gumbed, s. p. Voûte*) с. с. печь: Най-лоше е, кога-то турятъ въглища-та въ кюмбе-то, та ги сгоряватъ, пакъ оставятъ вратичка-та на кюмбе-то отворены. Л. Д. 1873 р. 76. Нѣ влѣзте само въ къщи-ты на тия хора, гдѣ-то на кюмбета-та си сушатъ пелены и тамъ пакъ ся вари яденіе. *ib.* р. 88. (*син. пещи*).

Кюмурица с. ж. угольная яма (*или куча*): Да си пойднѣ въ кюмурица, Да наберишъ суви дърва. М. 532. Кюмурица — место гдѣ жглены праватъ. М. 532 *).

Кюмюрджия* (*kumurdji, s. t. Charbonnier, faiseur, marchand ou porteur de charbon*) с. м. угольщикъ (*син. въглищаръ*): По-добре въ село чорбаджия, а не въ градъ кюмюрджия. Кн. 108. Чистъ като кюмюрджия. Кн. 149. Кюмюрджиките видѣле въ гора-та едно момче, което било сѣвѣтъ голо и което побѣгнало отъ тѣхното приближеніе. З. 149. (*ср. смѣд.*).

Кюмюръ* (**Кимюръ**)* (*kumir et kumur, s. t. Charbon éteint*) с. м. уголья: Храна-та ся намали, дърва-та и кюмюра неостанаха. Л. Д. 1872 р. 179. Всички ные чяками селяны-ты да ни донесѣтъ брашно и вълна, дърва и кюмюръ. Л. Д. 1869 р. 200. Мажътъ носи кюмюръ въ копринена кърпа, жената сѣди по цѣль день на чешмата, а кормите имъ свиратъ съ тамбури. З. 242. (*син. въглища*).

Кюнецъ* и **Кюнкъ***, *мн. ч. Кюнци* (**Кюнкове**)* (*kunk, s. t. Canal, égout*) с. м. труба: 1) водопроводная глиняная (дренажъ): Въ гореказанното господарство употрѣблявать гилени траби (кюнци), които ся турятъ въ каналете и засипватъ са съ ижреть. З. 234. 2) дренажъ, соединяющій вверху болгарскую печь съ ея дымовымъ ходомъ. 3) желѣзная труба желѣзной печки (*ср. клюнкъ*).*

Кюпѣнкъ* с. м. см. кепен(е)къ.

Кюприя* (*kupri, vulg. keupri, s. t. pont*) мостъ: Ке нап्रा'ить кюприа Со два драга камения, Со дробного бисера За малого Мефмеда. М. 190.

Кюпъ* (*kioup, s. p. Jarre pour conserver de l'eau*) с. м. большой глиняный сосудъ съ широкимъ дномъ и горломъ и двумя ручками въ видѣ крѣчьевъ: Тоя день прѣдъ Гергювъ день женитѣ зимать отъ три чешми спрѣма сжлнце вода у единъ садъ (кюпъ). Ч. 103. Земля-та на